

falsus Hec, Panum salum argentum & archica difformia ad soea
 Archica q' etiam in p'p'ibus. In aij d'at falsitas actua, quatinus p'p'eralitatem
 cum alij p'one i'one de p'p'iam, conc' aij, d'at falsitas facti. Nego aij. Et
 ceterum u' dum eam p'one q' d' strati ad soea n' e' falsum p' defectuorum,
 p' sin eam p'one n' e' solo effi. Et effi p' aucterij, e' a' capi p'p'ter
 impedimentum l' d'efin, ac p'p'ia in illam p'one n' h'ec Deam,
 Cui confict, p' effi Casuali n' requirit Deam, cum sit q' ultra
 Deam ex cunctis.

obel go ueritas dedit in simplicem p'one simplici
 apprehensione, et in complexam, p'one p'udicis, q' etiam falsitatem d'clue-
 re possumus in simplicem nempe p'iuam, et in complexam, nempe po-
 p'iam. Nego tunc q' ueritas consistit in ad' p'uatione, et conformitate cum
 obel, q' p'p'ie reperit in apprehensione simplici falsitatis et in diffor-
 mite cum p'p'is obel, q' nunquam reperit in simplicia apprehensione p'p'i-
 ua difformitas, n' e' cum p'p'io obel, cum sit cum p' n' representata, q' n' e'
 obelum apprehensionis.

Dico go falsitas p'p'ia p' n' e' etas p'p'ualis, sed n' p'
 transcendentalis, nimirum ipsa difformitas, alius cum duo obel. p' p' obel p'p'ie
 s'm d' sumptis n' p'adeat in obelam ante seors' et locum p'p'ntiam s'm g'it

In Caput 2um 3um et 4um

in his p'p'ibus d'cl'it Arty non, uerbum et oratione, de q' satis in dia, et per
 sequentes q' i' lat' h'ere d'cl'endum e'.

Qualis sit n'ia et p'p'ualit' signatiua tam
 singularis quam complexi
 Art 114

expedit n'ia u' u' signatiua in i'ia.
 Sit uniu' clo. signatiua uocale, q' e' n'ien, uer-
 bum, et n'ia, e' compositum g'actiij in p'p'iam d'cl'it et uocem et signifi-
 catiorem. p' p' signatiua uocale e' q' d' artefactum, ad artefacta d'cl'unt

Defalci miam et fram, nam gladius dicit miam Duram, nauis leuem
potebam signatum uocabi.

obies 10 uox signatur e Idam qui signi, ad supra dictum
e signum ee noien conueni, duntq; importat defalci signacem, et uocabi
subtilum qd dicitur: Signum in corpore, et abstractum aboi mia, ut uox
artefacta sol importat defalci signacem, s fram, ut signatum, aurum, deu-
tum, conca mi: Signum expasum et parte in qd, ut cetum artefacta eodem
mo accepta, solam signacem, s fram importat defalci, negi mi. Tio e, qd
Cia artefacta sol deriuant a fra, qd alia et certis qd, detratamq; miam
requirunt, nam gladius glubus n e simplr gladius, neq; qm nauis dura,
qd gladius fortius, et nauis lignea, qd sola hde e apta ad nauigandum, et ille
aslandendum. Ita signatum, s signum in ea solum dicit signacem, s
deriuat, et signatum uocabi pp signacem uocem importat unice: eo in-
telle defir: Vox signas ex i uocabi. Arty et qd dicit flatum, n di-
cit aurum, qd aurum, n negat aurum ee de huius estia, qd n bene paxim
uox uiam p m dicit, sicut ho n dr mia, s materialy.

obies 20 Composita gaueri nata ut album, candidum,
solam fram dicunt defalci; eodm fra sicut adiacet, et cum eo unam qd accit
Componat, s artefacta ad composita gaueri miam accedunt, cum eodem
mo se habeant illorum fra, qd negat am p m miam, qd n e composita per
alery nata dicunt solam fram in uox, qd ea sicut dicitur, et cum eo unam
per alery componat, qd qd in ea composita p m miam intendit, fra alia
Cum iam supponat corbeio sicut sicut: abis u, ut dictum e in qd appe-
ribus que miam, et fram intendit.

Art 2us

Qualis sit uox uolij signantis in simpliciter

Vox simplex e noien, e uerbum, et qd dicitur uocabi, ut dicitur regorata q
Comple Lam
eorum signacem aut uinculant, aut les sorian, aut alia sic modifant.
Vox composita e orio. hde s potest usurpari pro dicit signacem cum subti
Connotatione, s potest qd sit fra importato.

Dico e dicitur in 20 m alio qd n pot ee unia qd
fica e compositum qd alery signacem eadmo, cum dicit defalci miam et
fram alia dicit, s composita gaueri n potest ee unia qd qd
sicut qd qd

Dico 2o Dico in sua propria signatōe n̄ ē aliquid unius. *gij* *gij*
 aut *gij* in sua inferiori. Et id quod in nostra genere signum dicit duplici-
 tem tam alterum ad partem alterum dicitur signatum. Et etiam ē quod con-
 plexum. Dico 3o ad signatum simplex et complexum, etiam ut signatōe
 quod unum cum signo attribuit ad rem signatam tñ, n̄ pot̄ dari quod unum
 cum simplex sit in ea sua sit ens per se, et complexum sit ens per
 alteram appropinquat ex singulis quantumquid signatibus. Dico 4o ut
 ut per signant separatim q̄d.

Dico 3o Dico significationi uocis in complexa et con-
 plexam, ē quasi atq̄ adhibita in sua propria. Et si signatum simplex
 nempe oratio et si n̄ aliquid dicitur signatum, negi extinguitur a complexi-
 si, tñ accipit dicitur nimirum signant per ordinem superadditum.

No 2a
 Deinde de re signatōe uocis signaturae simplex
 Art' ius
 Quae sentiat simplex in signando.

Notabit 1o simplicitatem, et complexione uocis attendendam ē per se cum et
 frate et frate signatum, seu per se cum ipso. Et importatē, qui si u-
 nius sit, quantitas de oratione, et 2o multi alii importent uocem simplex. Si plu-
 ces fuerint, uocem complexam, et simplicitate aut complexione uocis tangam et
 ad se desumenda ē ex impositione, non a signant fr̄, et n̄ me unum signa-
 tum unius rei, unam tñ hęc impositionem. Et 3o signant illud ius signa-
 tum trahat mens ad connotata sit cognoscenda.

Notabit 2o Dico posse correspondere uni uoci pluris
 signis. 1o si unum signum reat uni rei uocis, et alius alia rei, ut in hac ora-
 tione, *me*, *ho* *albus*, 2o si rei et singuli eunt toti uoci, ut fit in
 hoc nōe, *gallus*, et iste 2us mens cupiam ad me considerari pot̄, 3o
 si ita reat pluris signis toti uoci ut reant unū se connotatōem
 quae grammaticalem, et eguegolentem orationi sterna, et in uoce, nemo,
 prout signat idem, *ho*, nullus *ho*. 2o ita ut connoti n̄ sint, nec sub-
 ordinati, ut in hoc eguegolentem *gij*, *gallus*, 3o ita ut sint cum quadam nota
 tñ, et sub ordinati, qui et fr̄ rei, et in me signant per program
 in gram, aut per extentionem quidam impoi, ut uerere in analogis per extentionem affe-
 ctus.

100
Si n̄ sit reit. nec im̄e, aut p̄p̄osior in p̄p̄osior. Si extencione p̄p̄-
at, s̄o ex n̄o signandi f̄ile signatum imp̄osior, ut uideat in ab̄y quib̄ de
Concordia d̄n̄, ut subtem̄ et̄iij, q̄ signant in ob̄yuo.

Cl̄o sit: **S̄i m̄e** ab̄y ea uo simplex in signando, cui
f̄ile, et̄ im̄e n̄ reit plures com̄it̄. Et̄ q̄ ab̄y defuit uocem simplicem
in orde ad simplicem enans. acconem, qualis n̄ e ca, q̄ conat n̄o complexo
q̄ f̄. Si n̄ indef̄o n̄o et̄ uerbi illa parta, uel signatua, ita in te
gen̄a e, ut unius in signatua dicat̄.

Art 2us

Quibus sit dictio uoij simplicis in noen et uerbum

Dictio 1° Dictio uoij simplicis in noen et uerbum e est̄aly, seu
im̄membra esuata dicta. Et̄ q̄ uerbum f̄ile signat f̄ram q̄ m̄im a-
ctiois, seu in fieri noen et̄ q̄ m̄im qualit̄, seu in fact̄ eē, s̄o dictio est̄aly
in signi summa e ex parte signate q̄ f̄.

Dictio 2° Dictio accepta s̄m̄ totum q̄ membra dicta
dicunt def̄ali, n̄ e q̄ in sp̄ij, eam t̄i imitator. Et̄ q̄ noen et uerbum
dicunt def̄ali uocem, et̄ signacem, ac p̄s̄ in te composita peractioij
un̄q̄ adat̄, qū s̄o in n̄o p̄e dict̄ij seorsim sumpta apparet ul-
ta uo alioq̄, dictio sit̄ quid̄: reuocari ū p̄e ad uocem analogam q̄
p̄oij, q̄ e qualit̄ in ḡarib̄ p̄oie alioq̄ n̄o, et̄ s̄o deest un̄q̄ u-
quib̄ q̄ q̄.

Dictio 3° Dictio accepta s̄m̄ totam signacem n̄oij et uerbi
s̄ in abstracto, s̄ in concreto simplicem, e q̄ in sp̄ij. Et̄ q̄ signa e aliquid sim-
plex, equat̄ a n̄o p̄ uerbo per p̄p̄osior d̄ij p̄p̄osior q̄ f̄
s̄ b̄ij 1° uo simplex considerat̄ s̄o in orde ad uo
signatam, noen aut̄ e uerbum in orde ad cas̄ij e articulos ac sup̄or,
q̄ n̄ bene d̄it̄ uo simplex in noen et uerbum. Nego mi: Nam noen et uer-
bum considerat̄ p̄eny suos p̄eluh̄ij signandi n̄oij, ut dictum e, et̄ p̄oij
a reliq̄ uoib̄ d̄ij p̄ingent̄.

ob̄y 2° res signate atq̄e iuunt, ut p̄e q̄ et̄am signa-
oij. Nego cont̄, q̄ n̄ egerit̄ tanta un̄q̄ in finit̄, et̄ in t̄ij quarta e inel-
la ab̄y, et̄ actioij, ut p̄e ex p̄oij q̄ gen̄ij.

Ad hoc certum est habitum utrum: In eisdem non infit e' h'ere p'fixam negotiorum,
sua e' regum, ut n'ho: dicit u' de his q' d' e' q' n' e' e' ueluti p' p'ictis uentis,
q' ab eo p'nt separari, et alij aia: e' co' n' e' q' e' no'ni infitum, q' n' dicit de
his q' d' e' opposibile d' e' alia sup' transmissa, n' e' infit e' de f'cto negotij, s' i-
Cano de his q' d' e' q' n' e'.

obies 40 n' intelligibile h'et p'fixam negotiorum, d' n' e' no'ni in-
f'ctum, q' n' d' de alijs, q' no'ni infitum n' e' q' d' h'et p'fixam negotiorum. Nego mi
q' s'nt dect illi p'p'ualit' separabilis, n' d' e' h'et no'ni infit.

obies 50 Si B'itri n' imponat ad signatam id, q' n'
ho signat, erit n'ni infitum, d' n' habebit negorem q' d' e' q' d' mi: n' habebit
ut negotiorum q' d' e' q' d' mi: n' habebit u'rtute, negotiorum.

obies 60 pradium, d'na, e' s'nta p'p'gnatum s'nta co-
ndant d'iam tempore matubri e' uel p'urini, q' signant cum tempore. Ne-
go cont, q' signare cum tempore e' imponere d'is p'p' tempore, q'ual' s' p'ce-
sens, p'p'ertum e' futurum, cum tempus sit q' d' uel d'icium compum ex g'ib'us
p'ozibus e' p'p'ertibus: ut d'ia matubri e' uel p'urini s' d'ia p'p'ertibus,
e' u' solus loci, nam tempus nob' matubrum, alijs e' uel p'ertibus.

In casu hoc n'ia (Mancas) e' p'p'ertibus signant d'iam em-
p'urij p'p'ertibus e' futurum, q' d' e' d' d' a'ij: signant d'iam tempore q' d' m'iam m'entibus,
alijus a'ij, ut signant uerba, nego a'ij: signant abs'e, con'e a'ij. L'abr: si
gnant de f'cto talis d'is, con'e a'ij: signant de con'sato, ut uerba, nego a'ij.

obies 70 adiectiua sumpta adiectiua s'nt e' u'ndem sp'ei cum
substantiis e' casus ubiq' cum rectis, q' e' ad iectiua e' casus ubiq' cum p'p'ia
h'ndant inde f'cti n'ij q' u'ndia e' u'ndem sp'ei sub e'adem d'ef'oe q'ual' d'ent
com p'prehendi: Nego cont, q' d'ef'oe d'at t'adit q' d' alijus q' u'ndem adiectiua,
q' e' reddere sup' uerbo: ea u' adiectiua, e' tal' d'ibus obligat n' con'p'et,
q' ad iecto e' aut n' e', n' e' h'ant u'ndem, q' uerum e' p'p'ertibus signat: In
q' d' d' r, ad h'us e', manet itaq' sup' p'p'ertibus, e' n'cat, qui sit ille alij:
e' s'nt q' d' d' r / Art' e', ne sit n' quid sit alij. No'ia u' adiectiua
d' u'ndem sp'ei a' substantiis, q' substantiua r'p'resentant d'icretum ex f'ia e' u-
ndem d' d' u'ndem quali q' d' substantiis, adiectiua u' idem r'p'resentant
quasi adiectiua subto: In s'nt d' u'ndem etiam e' h'ant d'icretum e' i'ca-
um, q' illud signat f'iam s'nt h'abit u'ndem ad substantiua, l' sup' p'p'ertibus s'nt
u' u'ndem tal' h'abit u'ndem f'iam imponit: q' d' d'ig'imina s' h'ent ex p'p'ia
signati, e' i' s'nt e' h'ant. Casus u' ubiq' e' q' d'ia masculina,
e' f'eminina s'nt d' u'ndem l' a' recto l' u'ndem de, q' d' d' u'ndem u'ndem
d' p'p'ertibus.

Colles ex dicitur non ut antequam exude et signat n ee gny,
 nec quatuor noia ee ut gny q se conia gally: Sed a signat proxim-
 plis signat cum noia connotat ee gny et inde dicitur in omni noim gny
 gny in sen 1 no, 1 gny, q, q nulla e maior iie cur pny dicitur
 et in abstr ea iella, tam in adiectiva et substantia, et in alijs combinatibz,
 inqz et dicitur non pte, eadem gny subdit qz gny n subalterna-
 tam pntz connotat.

Art 409
 expensio desio Verbi.

de uerbum ut q signat, uidet proprium signatum, ut Amo signat
 amorem, man dicitur, tempus et copulam. Certum igit e, adu oij
 iur et gny signatum ee frate. quom ad modum n abstem signat de fa-
 li abstem et eiq en hanc aduatum, ita Amo pp amorem
 importat habitudinem ad amantem. De alijs dubij e dubium.

Duo e tempus de connotat importat uerbo. qz
 q uerbum signat uerum uerba exerbis id e egredientem a pio, solum
 n egecio n i impemore, id e in aliqua dicitur, q tempus signat ut
 mensura aij abij dicitur importat q quendam connotationem, et
 connotorem.

obes 1^a obis presentis paterit et futuri gny Tri
 unt, de obis, ee dicitur dicitur uerba e in gny ex signato tali,
 q uerbum frater signat tempus. Nemo con, q illa uerba n signant
 frater tempus, ad mium aij, qui triplex e, ut actu exerserit, ut ex-
 erstita fuit, ut e exersenda, hoc e ut egredierit a pio, ut egressa, ut
 egressum.

obes 2^a Duo signat soltem tempus, q frater. Nij aij,
 signat frater tempus incursum, et q mium aij, conle aij: Signat
 frater tempus ex incursum, eiq mium mensura, nego aij. Nam signat
 rem duranem q mium aij, et connotat tempus reale, et imaginarium
 ex incursum q mium mensura: Sic Sisto, quiesco, signat sibi senti-
 ans et quietem q mium aij.

No tibi prosem t ee de 2^a aduente, in qua
 sol uerbum e pntz, ut Solent e: E de se aduente, in qua
 pp uerbum i e, dicitur alio pntem, ut petus e alio.

20
Duo 20 uerbum e, in obij propriis hec uerben
bi, et jar in abij plac. Et eo qd ai propo e ois perfe
ta, et ois orao perfecta contat noe et uerbo qd 20 qd uer
bum e, in oni propie imponat aliquam dnam temporij qd
solum uerbum ex suo peculiaris noe signandi fiet imponere
Dnam qd tenet qd man aoy a emoe mensura d signat
suum fide signatum. 9^a

Duo 30, e, improprie de 20 ad uerba
at glaciimum signat defali etiam, aliqd in entem
ab se sumtam imponat. Et qd Socrates e, idem pleun
uolat, at Socrates existit: et aliqd idem sonat, at Socrates
habet entem.

Duo 40, e, improprie de 30 ad uerba
rij, qd contingit, signat defali entem uob ad septimo
mum aoy, denotat debet qd primum parte. Et qd ho
e, ut idem uolat atq, ho habet entem atq, et Socrates
e, ab usq, uem atq, Socrates habet entem albedini.

Obij 30 uerba signant defali entem
depralam qd ad entem atq, qd Socrates signat eandem entem, sequit an
biq, pui. Et aoy sequit eam bi prau. Et no mo, conca uol. eodem
no, nego uol. qd uerbi plac qd muim actuanti uol signat qd muim qua
lib, et improprie. Sic qd noen, ens, et uerbum e, et no mo plac ent
es.

Obij 40 in hac propie, Dyputo e dyputo, Verbum
Dyputo subijcto, quoniam n semper plac. Et aoy, subijcto ut adijcto
matr prouoc dyputo, conca aoy. ut adijcto propali signato, qua uol
e uerbum, nego aoy.

Obij 50 qd parlam defite, nullam dat uerbum
infum, eod in ois uerbum cum negue maneat negatum, ac pin
idem erit de eo dicendum extra oisem, qd qd oisem esmo ad oratuer
ad sumendo, quo signant parte aut nega pcepta uerbo negat enyco
pular cum aoy, qd uol illud negum, Un dypofua e parla, Defite,
Nego aoy. Nam a Strley dixit uerbum infum quoniam de huj, et, et n st,
grao et n st, nisi in oisem, Un in oisem uerbum e, infum, et iter ex
tra oisem, ubi n negat copulam, De firm: et io dicit a uerbo nego, qd

obres 30 in desioem aoy: nra e' ftr, et matr multaply,
cum hest uoy plures signant separabim, q n bene dr uox. Negoy,
q uoy e' signoy eorum et ma in aoy, et a nra dr una.

obres 40 nullus hie ois et n hie p' signant separabim, q
singula negoy nra q se n' signat q s. negoy: Nullus. n. escha
sunt eategoremata signant min' subto, q' p'ati, q' affluunt in oia
oe: et io illy et p'culari' q'at, ut in hac (ois hie mendas), p'at'io
103), ut iply conuention' subto subti cum mendato.

obres 50 nemo, ut e' ider ad nullus hie, ex q' ut
e' idem alq' nulla res, et aoy, q' multos hant in mente iply, et in n
hant p' signant separabim q'at. D'ij may: et uoyute ex implia
e' ois, conca may: ftr e' expuse nego may. Arlepi. s'it d'ij.
uit s'itoy uoyales constant' plurim' p'at'ioy expuse: ad quos p'at'io
p'at'io reuocari.

obres 60 ueritat' sumit' ex signoye, q' in ois e'
to uoy ueritoy auerite p'iam, q' d'erta signoy. D'ij may: ueritoy sumit'
sumit' ex signoye, conca may: ueritoy con plura, nego may. Nam uerit'
tal' con plura d' sumit' ex affirmatoye, q' negoy: q' n' p'at'io e' ad
signoye q'um p'at'io uoyari, ut in hie q'at'ioy, (h' e' ad), h' n' e' ad,

obres 70 ois mentali' n' hest p' signant' separa
ratoy, cum sit una simplia qualitat', q' negoy uoyari, q' p'at'ioy uoy
a mente d'iuert' negoy conit', q' uoy cum inseruiant' multi' ma
tiribus hant, q' e' de uoy, et alquo nexu in singuly ma'ib' uoy
calib' copulanda it' ad d'icenda d'isoy ois, in d'icim' e' mentale
cum inseruiat' uoy in ois n' e' q'us, ut hest plures p'at'io.

Art 2 us

examenu et a p'at'ioy enunciaoy desio.

enunciatio e' orao signat' uoyum & falsum. Nulla n' p'at'io d'ari e'
nunciatio, q' uoyra & falsa n' s'it: et io desio p'at'ioy n' falsi
tem, q' e' p'at'ioy illiy, n' e' p'at'ioy n' uoyra, q' negoy, q' e' uoy
e' h' n' q' sub hoc noie enunciatioy, idem e' at' q' in p'at'ioy d'
in p'at'ioy uoy q' se p'at'ioy uoyra uoyra uoyra, q'um in p'at'ioy d'

Notabitur per veritatem et falsitatem frater, leges sicutum est, dari veri-
tatem et falsitatem obiectivam, id est rei enunciatae substantiam, et non substantiam,
et signant per verbum, et, aut, in e. Notabitur 2o enun-
tationem et est mentalem, et uolentem.

Dico 1o enunciatio mentalis non signat frater ueritatem,
et falsitatem, sed obiectum. Per 1o enunciatio mentalis non representat se ipsam
sed obiectum, et non signat frater frater et falsitatem in se representantem,
sed obiectum, et est in obiecto.

Dico 2o enunciatio mentalis non signat ueritatem et
falsitatem obiectivam sibi, seu reduplicatiue sumptam, sed mater, et spe-
cificatiue, quatenus signat rem esse in se, eam tamen in se inuenit. Per 1o
gras, et in aliqua signatur sibi et reduplicatiue suam obiectum esse ue-
rum, foret maxime ista modalis. Socrates est homo est uerum,
et hoc sibi signat reduplicatiue, ueritatem illius enunciabilis ab-
soluti. Socrates est homo, non est sui obiectum, id est totum illam conuenientiam, cum
cadat in se sibi conuenientiam, et datur uir ueritatem, et uir enun-
ciabile absolutum, et est ueritatem apud se, sicutum, et per ueritatem ob-
iectum enunciabile. Per 2o gras, et enunciatio signat rem
esse in se inuenit et quasi in actu ex parte apud se esse uiam et falsam.

Dico 3o enunciatio uolens comparata cum mentali
signat eius ueritatem et falsitatem frater specificatiue et mater, quatenus
eam prout: comparata et cum se datur signata sibi signat ueritatem
obiectivam. Per 4o enunciatio uolens manifestat mentalem, in qua
est ueritatem et falsitatem frater, et rem, in qua est obiectum et est

Art 3us

Soluuntur Argo ad Superiorem Doam

obies 1o Si enunciatio est uia, et consistit obiecto, eadem non est uia
simplex apprehensio, cum consistit etiam suo obiecto. Per 2o. Nego
autem 3o simpliciter apprehensio ueritatem consistit in adaequatione
representantis cum obiecto ut representato, seu in esse obiectum, ueritatem
et enunciatio consistit in adaequatione dictionis, seu iudicii cum obiecto ut est
opere rei, seu in esse reali.

obies 2o oratio perfecta mediat uir orationem

Complexum coniuigentem præterea cum dicto per affirmati-
onem remanentem per negationem. In hac ultima tamen absolute pro-
prio prædicat, quia in ea sit affirmatio, aut negatio conuiderat, & e præ-
enunciatio præ.

Decendum igitur: nulla est mentalis enunciatio appre-
hendens dictam auiditatem. Præterea, quod iudicium nil aliud est,
quam affirmatio aut negatio alicuius de aliquo, id quod præter dictum
affirmat & affirmatiorem, & ab eodem remouet per negationem enun-
ciando, aliquid de aliquo affirmat, & negat, quod iudicat. Quod si dicta
res enunciatio apprehensa in ea, esset ueritas, & falsitas,
essetque complexum, quod a iudicio non differret.

obicitur 10. Sope framis propriis aperte falsitas
& impossibiles, quas non iudicamus, id iudicamus, & dubias uo-
camus, quod si, nego autem est. non uocatur aut res complexas dissipatis ad
prehendimus, et deliberamus, hanc an ueritatem unam aliam conuen-
gere, aut ab eodem remouere. In cogitatione etiam in actus
signato tamen apprehendimus, non in actu exercitio.

obicitur 20. manente eadem apprehensione hu-
ius propriis 30. Collum est inconstabile, potest quibus illi asser-
turi sunt medium probabile quibus, deinde per certitudinem, quum
idem actus non potest deopinabile in notitiam transire, & tamen
actus est unus et ipsa dicta a proprio apprehensa, & quam edunt.
Negotium autem, quod a dictis cogitatio dicitur esse per dicitur tamen mediorum.

obicitur 30. si propria ueritate, illi aliqua
mentalis, sed hoc non semper iudicatur, cum quibus tamen sit men-
talium, quod mens non ita iudicat, ut ore profertur, quod est appre-
hendens enunciatio. Negotium maius: ut dicitur in his, qui Latini
hydiomatibus ignorant. Latinos proprios locutione: et qui men-
tis, enunciat id, quod apprehendit, non id, quod iudicat. Pro-
plexia dicitur in mentem ire.

Art 2us, 3us, et 4us
Mentalis enunciatio sit una simplex
quæ sit

Dico 1° iudicium e actus simplex illis apprensant,
 aut representat enunciable q apprensioem cognitivam. Pr 1° q in
 verum vocat natus, & alentis, si e affirmativum; ab natus, & diffis, si e
 negum, p annuare, abnuere, alentis, d. scire, sicut exterris
 natus, & ab natus, qui q. ita, I, n, ex phant, & simplicis actus q. d.

2° q actus q simplicem actum ushionij amplecti obtinim, e
 q aliam simplicem notat idem regit q sibi itty.

Pr 3° q iudicium feru det virtutem enunciable,
 p prestare n pot si ex pibz componat, q si res piz caserent super
 totum enunciable, singuls essent iudicia (italia, a q in n oppor
 tet e plura. Si e singuls res essent, tacerent super singe
 liz res enunciables, singuls piz iudicaret, q fieri n po
 te, cum sit simplex, q n iudicat an quilibet q. d. p de sit,
 sed an congrue ois cogulento, & d. iungant, q. d.

4° q actus reliqz ex iudicio e simplex qualicoz, d hui n pot e
 simplicior actu, a quo q de ut ipiz ushionij emanat q. d.

Dico 2° iudicium e representant sui obti pr
 q ois cognis e imago sui obti q etiam iudicium.

notatqz itty apprensioij p. d. e. f. a. r. i. a. m. p. o. t. t. e. c. o. m. p. o. n. i. 1° s. b. r.
 q. d. o. p. p. r. e. s. i. o. c. o. n. s. i. s. t. i. t. u. r. m. u. l. t. i. s. c. o. m. p. o. s. i. t. i. s. 2° u. i. r. t. u. a. l. i. s. q. d. o
 e. f. r. u. u. n. i. q. u. i. m. u. l. t. i. s. e. q. u. i. p. a. r. e. a. t. p. o. t. e. r. d. e. r. s. a. o. b. t. a.
 q. d. t. a. n. q. u. i. t. 3° o. b. t. i. e. q. d. o. p. r. e. s. o. b. t. i. n. i. a. m. e. n. t. e. c. o. m. p. o. n. i. t. i.

et plura, et 1° semper ista compositio cum virtuali e coniuncta.
 2° suppositio qd actus unus simplex illis supponit plures ante
 cedentes circa idem obtum, in quo tendit. Imo in nota sua iudicium
 e sibi simplex, q e unus ipiz virtute o, obtine, e suppositio
 e suppositio compositum, q equi potest multis p. d. b. z. h. a. b. i. t. u. s. m. u. l. t. i. s.
 o. b. t. i. n. e. s. c. o. n. i. u. n. g. e. e. m. u. l. t. o. s. c. o. m. p. r. e. h. e. n. s. i. o. s. s. u. p. p. o. n. i. t. e. t. i. o. e. g. o.
 c. o. m. p. l. e. x. u. m. e. t. a. b. a. n. g. e. l. i. c. o. a. g. n. o. c. e. n. d. i. m. a. n. d. u. r. e. m.

obit 1° ad oem actum illis concurre a lya
 qis, cum a pibz detibz, p nulla spiz representat totum enunciable,
 q n. e. s. t. a. c. t. u. s. a. q. i. n. n. i. u. d. i. c. i. u. m. s. i. m. p. l. e. x. q. u. a. l. i. t. a. t. i. s. D. i. s. m. a. j. d. o. e. n. i.
 a. c. t. u. m. i. t. t. y. c. o. n. c. u. r. r. e. a. l. i. q. u. a. s. p. i. s. & m. e. d. e. & e. m. e. d. e. C. o. n. e. m. a. j. P. m. m. e.
 o. d. n. e. s. m. a. j. N. a. m. a. d. a. p. p. r. e. h. e. n. s. i. o. e. m. c. o. n. t. u. r. e. u. n. t. i. m. e. s. p. i. s. a. d. i. u. d. i. c. i. u. m.
 u. m. e. d. e. q. a. p. p. r. e. h. e. n. s. i. o. s. q. r. o. e. a. i. s. & d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. o. b. t. i. n. a. m.

quam representant, prout etiam dicitur in dicitur.

obies 20 vtr simplicem imaginem, et illius obiectum
nuncupatur diffinitum, qd si videtur, sit unicus imago, nullum esse
falsum, qd semper constat oblo. Dicitur aut, vtr simplicem imo-
ginem, ut imago est, et vtr illius obiectum, nuncupatur diffinitum, tan-
quam sit: ut dicitur est, nego aut. Nam videtur huiusmodi dicitur
rem esse et non esse, et non id eandem representant, et in ea conformitate et
diffinitum consistit veritas, et falsitas iudicii, ut dicitur: In 2a n
ita, qd ut iudicium est reddidit illam certum esse se, et non esse
cum ea ut est a se rei, non quod est oblo, compari.

obies 30 huius ex iudicio veritas non est representa-
tiva, qd nec ipsum iudicium, nego aut: ratio est qd huius emanat in iu-
dicio ut est dicitur, non ut est imago; Nec est dicitur ad representandum, sed
ad faciendum: quia et memorativa est representativa ipsius iudicii, qd est
ad illius memoriam dicitur.

obies 40 ut de huius oblo ad quia in discursu ita
gratum ad subiectum in proprio, et oblo semper est dicitur aut a priori, qd
etiam subiectum erit dicitur a priori, ac qd in plures ipse. Dicitur aut
ut de huius oblo oblo ad quia oblo, ita de huius gratum oblo ad sub-
iectum oblo, in proprio, tunc magis: ut de huius oblo huius ad quia huius
in discursu, ita de huius subiectum huius ad gratum huius in proprio, nego magis.
Nisi forte intelligatur de ipse apprehensum subiectum et gratum, qui etiam se
semper vtr de dicitur.

obies 50 propositio resolutiva potest in primum et sub-
iectum, qd se plures ipse. Dicitur aut: resolutiva potest in primum et subiectum a pro-
ferendum, et oblo, tunc aut: in primum et subiectum per se videtur,
nego aut. Vtr intelligendum est veritas, et dicitur Thomae qd dicitur
dicitur esse compositum, semper non de apprehensum, et oblo ipse dicitur
tunc.

obies 60 ipse apprehensum resolutiva non est
dicitur a priori primum, et non dicitur ab oblo, non posse consistere sepa-
ratur ab oblo, qd non supponit tunc ipse apprehensum ad
videtur. Nego aut: sed non vult ab oblo videtur ipse
quod in iudicio non est dicitur ab ipse iudicio, qd unicus verbalis non
est quod nisi qd autem iudicium, in quo non est plures ipse.

o bies 7° uerba unia signae agnant suam frate signatum,
 et ipsius cum subto conuentionem inducunt, alioqui nesciret agnatio
 simplia, q^d uerbo ut pratum et copula e, unius sit ipse, ac gen
 duplex n^o est. D^{ist} cor: unius sit ipse, et, conu^o cont: unius sit ipse, et
 nego cont. Nam ut abulo sem p^{er} h^{ic} pot^{est} unius ipse, et signati frate,
 et aliter 2us motati.

o bies 8° copulatio n^o h^{ic} dicitur ipse ab astu
 cor, q^d neg^o uerbalis a ipse prati. Nego cont, q^d est copula indicat
 uerbum cor a prati, q^d ad ipse a ipse, uerbalis u^o conuentionem
 utiq^{ue} exteri, q^d ab utiq^{ue} dicitur.

o bies 9° q^do illud apparetur pratum ut ioueri
 cor subto, est coray de uerbo prapoy, et uer cognoscit, q^d unum alit^{er} te
 quate, q^d hoc est prapoy minus exan^o uer uerapoy, q^d neg^o simple ipse
 totus enim uerbalis, neg^o tertius copula nariq^{ue} ad uerbum. Nego may:
 q^d illa cogno^o cor est q^d min^o compl^o uerapoy, et q^d ipse tota, de quo
 adue^o utiq^{ue} n^o de coray.

o bies 10° ut ex duobus lineis q^{uibus} conuentione
 copulatio conuergit una linea, ita ex ipse prati et subto. Cum uer
 balis copula: coray et ipse sit una qualitas frate compa, in quo
 conu^o uerapoy, q^d n^o est simple. Nego ant: q^d unis q^d de uerapoy en
 tum conuentionem aut est in uerapoy, ut coray qualitates, aut exteri,
 ut uer quantitas est uerapoy, uer alia n^o dari ipse, ut q^d est. Ipse
 et q^d alioq^{ue} etiam n^o dari uerbalis ipse, q^d uerbalis h^{ic} est est subto uer
 alioq^{ue}, q^d prapoy conuentionem conuentionem prati, et ipse subto, q^d prati
 tum fuerat

o bies 11° D^{ist} cor ait q^{uibus} itum conu^o
 re coray, de in prapoy, tamen hoc uer te conu^o gere, et ipse affrat
 aliquem ipse uer uerba uerapoy, q^d uerapoy uerapoy uerapoy n^o est coray, n^o est
 copula, q^d prapoy uerapoy frate ipse prati et subto pot^{est} alium dum copula
 aduentionem unum alit^{er} frate, ac q^d in exteri ipse frate uerapoy conu^o
 git. D^{ist} cor: pot^{est} frate alium uerapoy ipse copula in actu q^{uibus}
 te, conu^o cont: in actu ex uerapoy, nego cont. et ita uerapoy sit at uer
 ac Sanus ipse numerum ipse copula in actu q^{uibus}, esse tertium
 ipse ad ipse prati et subto apparetur, n^o ita ipse copula
 in actu ex uerapoy, a ipse prati et subto q^d uerapoy, qui est ipse actualis et
 te morum conu^o

Art 5us

Quo modo enunciatio distat in simplici et coniuncta.

Sit una et. Ita enunciatio est coniuncta, inquam dicitur copula
verborum conuincens et aliam conditionalem, ceterum, si uenturam, aut
etiam utrumque. Simplex uero est, inquam una est copula uerba-
rum, quantum ad gratum aut subiectum sit complexum. Primum si
enunciatio est copula uerborum, quod sit ubi et a multiplex fuerit, enun-
ciatio erit coniuncta, ubi uero uel una, enunciatio erit simplex, quod quidem
artefacti uicibus, et multipliciter ex formis procedat.

Art 6o

Quae enunciatioes de se ipsis coniuncta uariis esse possunt.

De se ipsis conuersaria, constat in hoc, et alium, et de se ipsis hoc
alio, quod hoc alio est conuincens, constat in hoc et alio, et in hoc magis de
est alio alio, quam in hoc, ut supra. In hoc 7o modo. Cap. 1o est de
est alio alio, et elementa de se ipsis syllabis. Nam unius conuincens est uam
uam primum, ut sit in hoc, cuius nomen est alio conuincens, et de illam etiam
conuincens.

De se ipsis ignota potest esse subiectio, quae n. Scholae in parte
conuincens quae uam ita signari, etiam in uam, ut ultra quae de se ipsis etiam
uam. Sit aut ordinari, etiam alio subiectio huius conuincens est, hoc est aduocare,
hinc conuincens uam est alium, et hoc est: quo nomen uam, nomen magis in uam
deum huius potest. In hoc 8o.

Sit et. Si enunciatioes de se ipsis conuincens et uam.
Primum quod in Artibus libro sequenti Cap. 1o ea uocat simplicem, quod na-
la: etiam conuincens implicite copula conuincens, etiam uam nomen nomen, et
primum tales et estimandae. 2o quod in aliquibus quod quibus, ut in hoc
identia, hoc alio est hoc alio, nomen supponit nomen sine copula
implicite alio nomen nomen esse etiam, quod nemo negat, quod in alio et
idem est alio, et suppositio.

Primum 3o, quod leges pro etiam, alio totum etiam, etiam
primum huius quod etiam alio de etiam huius uam etiam quod etiam quod etiam
4o quod in quibus, leges pro etiam, subiectum semper etiam quod etiam